II. évfolyam. Jánosháza, 1908. március hó 1. 9. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTON ADOLF.
Segédszerkesztő:
NOVÁK PÁL

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Egyes szám NAGY LAJOS [illegible] 20 filleréért kapható.

Ipari szakoktatás.

Az uj ipartörvény tervezetében lényeges helyet foglal el az ipari szakoktatás, melyre Kossuth Ferenc keresk. miniszter kiváló sulyt akar helyezni. Az iparosok ingyen oktatása, hogy szaktudásuk, képzettségük fejlődjön, olyan figyelemreméltó momentum, mely hivatva van iparosainkat és igy iparunkat is jóvalta magasabbra emelni.

A nemzetállam kiépitésének nagy munkája szempontjából az ipart illetőleg első s tán legfontosabb feladat a szakoktatás szervezése. Tanult, iskolázott kisiparos-osztály egyrészt ipari termékeinek előállitásánál nagyobb eredményt tudhat elérni s igy könnyebben versenyre kelhet a belföldi gyár- és külföldi iparral szemben. másrészt iskolát járt, művelt iparos-osztályban sokkal éberebb a nemzetállam tudata. Tanult iparos sokkal inkább tud fölmelegedni az osztályérdekek fölé s mint ilyennek sokkal magasabb és szélesebb látóköre van a nemzet öncélja, feladatai terén, mint olyannak, ki minden szellemi táplálék nélkül sajátitotta el mesterségét.

Egy nemzet-iparos lelki szeme előtt nem tisztán az a törekvés lebeg, hogy megrendeléshez, avagy a felmerülő szükséglethez mérten éppen csak elkészitse munkáját, amiből életét fentarthatja Ez az irány legkezdetlegesebb stádiuma a nemzet-iparos életének. Ennél a pontnál a nemzet-iparos meg nem állapodhatik, mert a nemzetállam ennél többet követel. Követeli ugyanis azt, hogy minden ipartermékében a nemzet karaktere, jellege tükröződjék vissza. Minden ipartermék a nemzet sajátos szokását adja vissza ugy, hogy ekképpen a belföldi fogyasztó minden igényét kielégitve, visszaszoritsa a külföldi ipar jogtalan betolakodását. Ezen törekvésben az iparost ama tudatnak kell vezérelni, hogy ezzel a nemzetállam nagy eszméjének, anyagi és kulturális céljainak megerősitéséhez fog hozzájárulni.

Hogy ekként az egész iparososztályt a nemzet öncélja irányában és szellemében átfordithassuk, nem elég ennek eléréséhez csupán az, hogy az iparos ifju nemzedéket mesternél leendő hosszabb vagy rövidebb ideig tartó gyakorlati tanonckodásra, inaskodásra szoritsuk. Ezzel a rendszerrel csak minden lélek s öntudatnélküli modern rabszolga munkáshadat nevelnénk.

A mai kisiparosnak az élet nehéz

TÁRCA.

A névjegy.

Irta: Szalóky László.

— A Jánosháza és Vidéke eredeti tárcája. —

Dr. Kőszály Tibor ur már többszörös családapa volt ugyan, hanem azért még egyáltalában nem vetette meg a kalandokat, amelyek pedig férjek, és kivált apák számára tudvalevőleg tilosak. Ha, kopasz tarkóján fényes cilinderkalapjával, keztyüs kezében ezüstgombu sétapálcáját forgatva, peckesen végigsétált az utcán, bizony nem egyszer gyorsitotta meg a lépteit egy-egy karcsubb ruhaderék, dus hajkonty, vagy csinosabb boka láttára. Ilyenkor Tibor ur kidüllesztette a mellét, a nyelén ragadta meg a sétabotját és halkan fütyörészni kezdett, mindezt önkénytelenül a karcsu derék, vagy csinos boka láttára. És igy sietett a bájos ismeretlen után.

Hogy az ismeretlenből olykor ismerős lett, az Kőszály Tibor ur hódító tehetségének az érdeme. Hogy azonban a kaland olykor a gavallérra nézvest ilyenféle bókokkal végződött, mint:

— Arsztlan!

— Mit tolakszik?

— Az aranyláncomat akarja letépni?

— Rendőrt hivok, ha tüstént el nem takarodik, azt viszont a hölgyek bárdolatlanságának és hiányos szépérzékének kell tulajdonitani; már t. i. Kőszály ur vélekedése szerint.

A nők, szerinte egyáltalában nem viselik magukat ugy, ahogyan az a huszadik század felvilágosult gyermekeit megilletné.

— Mit beszéltek, — fakadt ki néha a kaszinóban a barátai előtt, mit beszéltek nőemancipációról, vagy éppen szabad szerelemről, amikor a nők egyrészében ma még annyi intelligencia sincs, hogy meg tudná érteni és bemélni, mi az egy férfi, egy idegen férfi odadása!? Hisz, egy ismeretlen embert, aki azelőtt sohasem látott bennünket, egy csapásra megbóditani a legnagyobb diccsség, és tekintse szerencsejének, — magyarázta emelt hangon — minden hölgy, akár asszony akár pedig leány, ha olyan disztingvált uriember, mint én a lábaihoz akarja rakni a hódolatát?

A kaszinóbeli barátok természetesen jóizüt mulattak Kőszály barátunk méltatlankodó kitörésein, de azért egy részük nyiltan, másik részük titokban mindig helyeselte a merész aszfaltreformátor nézeteit.

Ámde Tibor ur csupán férfitársaságban szokott ilyen vandál módon beszélni az asszonyokról. Oh, hölgyek között gyöngéd volt, mint a bársony és sima, mint a kigyó. Nem csoda, ha kigyómódjára tudott behatolni a női szivek sziklái közé.

Ilyen sziklaszivü hölgy volt a többiek között Bokorka Mihályné is, a szép és fiatal szőke özvegy. És nem utcai vad volt, ahogyan Kőszály az aszfalton bemondó kalandjainak hősnőit nevezte, hanem szelid házi galamb Bájos és lekötelező módon, kékszemű és vöröshaju, szóval a kis város szerelmi fogalmai szerint valóságos istennő. Egyébiránt va-

Könyvkötészet!

Hodászy Zsigmond
könyvkötészete SZOMBATHELY,
Belsikáter, 5. sz. (Kalompár-féle ház.)

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, izléses és tartós kivitelben. — Vidékieknek postai megbizás mellett vállalok és készitek.

Dobozok, diszkötések, aranybetünyomás, irattartó, képkeretek, és papirkeretek (passepartu') stb. munkákat nagyban és kicsinyben.

Levelekre azonnal válaszolok.

Sürgönycím: Hodászy könyvkötő Szombathely.

küzdelmei közepette fizikai lehetetlenség annyi időt szentelni magának, hogy tanulóját modern nemzet-iparossá nevelhesse.

Ha a kisiparos-osztály egymaga gyenge, képtelen erre a feladatra, — álljon oda melléje teljes erejével a magyar törvényhozás.

A műhelybeli oktatást a mesterre hagyjuk. Azt majd elvégzi ő. Az iskolai oktatás magának a nemzetnek: a törvényhozásnak kötelező feladata.

Az iparoktatás szerintünk két irányban fejlesztendő, még pedig általános és speciálisan szakirányban.

Az általános irányt a népiskolától egészen a legfelsőbb iskoláig meg kell honositani. A mai élő nemzedék minden egyes tagját — sajnos — nem lehet megnyerni az ipar tántorithatatlan hivének. Meg kell hát akkor nyernünk a jövő nemzedéket! A nemzetállam örökké élő organizmus, mely nem csupán a jelenért, hanem a jövőért is él. A jövő pedig ott van az iskolában.

Már az elemi iskolás nebulónak fejébe is be kell oltanunk az ipari foglalkozás tisztes, becsületes, nemzet- és életfentartó voltát. Meg kell magyaráznunk ezeknek az apró gyermekeknek is, hogy az iskolateremben minden, amit szemük lát, kezük érint, amit magukon hordoznak, — a kérges tenyerű iparos izzadtságos munkája; nélküle nem létezünk, mert ő maga a természet. Sárból, porból, piszokból, hulladékból alkot ő természethez hasonló szépet, eszményit. Meg kell magyaráznunk már ezeknek az apró fejüeknek is, hogy az iparos nem nézi, vajjon az anyag, — mit fel akar dolgozni — szép-e, rut-e, alacsony vagy magas származásu-e? Csupán arra törekszik, hogy mindannyiunknak használjon s az emberiség millióit étellel, itallal, ruhával elláthassa.

Az elhintett magvakat szabadjára nem hagyhatjuk. Azokat ápolnunk kell, hogy gyökeret hajtva, a középiskolákban törzsekké, a felsőbb iskolákban egyetemes, terebélyes fákká növekedhessenek.

A középiskolákban az ipar általános ismereteivel, annak nemzeti missziójával kell megismertetni az ifjuságot. E tantárgyat kötelezővé kell tenni a középiskolákban. Az általános ismeretek elméleti tanitása mellett különös haszonnal jár ipari műhelyeknek, telepeknek megszemlélése.

Az iparoktatás másik nagy utja a tulajdonképeni szakoktatás ipart üzők részére. minden fokon ingyenes tanitással.

Alsó-, közép- és felsőfoku ipar-szakiskolák létesitendők. Alsófokuak az ország minden városában s nevezetesebb községekben, középfokuak minden nagyobb ipari gócponton, felsőfokuak az ország geografiailag felosztott nagyobb területein állitandók fel.

A tanrendszer megállapitása és az iskolák belső szervezetének részletes taglalása ezuttal nem feladatunk.

Annyit azonban szükségesnek tartunk kiemelni, hogy ez iskolákban a gyakorlati irány mellé az elméletnek is helyt kell adni. Fontosnak tartjuk, hogy az egyes szakok gyakorlati és elméleti tanitásan felül gondot kell forditani mindazokra az általános tantárgyakra is, melyeknek ismerete nélkül mai modern ember nem élhet meg. Végül különösen hangsulyoznunk kell, hogy az ipar történelme mellett nagy suly fektetendő a magyar nemzet történelmének tanitására. Mert jól jegyezzük meg, feladatunk nemcsak az, hogy szakképzett munkássá, hanem a nemzet aktiv elemévé is kell tennünk, emelnünk a magyar iparost. Ez legyen a mi vezérfonalunk az ipari szakoktatás szervezésénél.

És e körülmény felette nagy horderővel bir, mert a magyar nemzetállam kiépitésénél nem mellőzhető az iparosság. Velük számolnunk kell, már csak nagy számuknál fogva is.

A középosztályt, mely fundamentumát képezi a nemzetállam épületének, — nemcsak gazda, hivatalnok és kereskedő, hanem legnagyobb részt iparos alkotja.

Az ipar nagyon alkalmatos arra, hogy a nemzetállam eszméjét megerősitse.

Szinészet Jánosházán.

Difficile est satiram non scriebere, nehéz nem irni satirat, mikor referálni kell Halász Alfréd szintársulatáról, mely 10 nap óta tart itt előadást. Hallgattunk eddig, mivel nem kivántuk kárukat; még csak egy előadást hirdet, tehát elmondhatjuk véleményünket. Beláttuk, hogy Halásznak nehéz helyzete volt, Micsey, Fehér, Pilisy, Füredi után akarta megnyerni a közönség tetszését, plane, oly gyönge társulattal, mint az övé.

---

gyonos asszony, aki zsurokra járt és zsurokat adott. Kőszály is zsuron ismerkedett meg vele.

Tibor ur feleségе, aki bizonyára egyike volt a legjámborabb és legkevésbbé féltékeny asszonyoknak, természetesen még csak nem is álmodta, minő érzelmeket ébresztett fel az urában a szép özvegy. De ha tudta volna is, talán akkor sem ért volna vele semmit, mert Kőszály alig néhány találkozás után már olyan szerelmes volt Bokorkánéba, hogy ettől a szerelemtől, ugy lehet, még tulajdon hitvestársának a közbelépése sem birta volna eltántoritani.

— Soha, — ismételgette magában Tibor ur — soha még ilyen gyönyörü szőke hajat! És micsoda fejedelmi alak! Micsoda fejedelmi alak!

A fejedelmi alak azonban méltóságos föllépésében is fejedelmi akart lenni, és hidegészvétlenséggel hallgatta végig legujabb udvarlójának veszedelmes ömlengéseit, s ezzel a taktikával természetesen csak annál inkább felkorbácsolta Kőszály urban az alvó oroszlánt.

Végre egyszer, a harminckettedik találkozáson megnyilt a kösziklа. Prózaiasabban szólvást özvegy Bokorkáné kapitulált. Husos arcát a legyezője mögé rejtve kimondta a rég lesett szót.

— Látogasson meg, kedves Kőszály holnap a lakásomon. Várom d. u. négy órakor.

Tibor ur akkorát szeretett volna ugrani örömében, mint a bakkecske. De nem ugrott, mert ez feltünő lett volna. Ő pedig minden áron kerülni akarta a feltünést. Ez a találkozás az ő kettejük titka, s ez a titok édes, ez a titok boldogitó.

Szivében ezzel a boldogitó tudattal, zsebében a névjegy tárcájával másnap délután pontosan négy órakor becsöngetett a szép özvegy lakásán Kőszály Tibor. A szobaleány ajtót nyitott.

— Itthon van a nagyságos asszony? — kézdezte egykedvüséget erőszakolva magára a látogató.

— Itthon van kérem, — felelt a szobaleány. — Kit jelentsek be?

Kőszály elővette a zsebéből krokodilbőrutánzatu tárcáját, s előkelően hanyag kézmozdulattal névjegyet huzott ki belőle.

— Jelentse be . . . vigye be csak a nagyságos asszonynak a névjegyemet, — szólott és átadta a szobalánynak a kártyát.

A szobalány bement, Kőszály dobogó szivvel várt. A szobalány kijött.

— Végre, fohászkodott magában a nőhóditó, — végre a karomba zárhatom! (Tudniillik nem a szobaleányt hanem az urnőjét).

A szobaleány azonban kijött egészen az előszoba küszöbéig, és ridegen ennyit mondott:

— Kérem, nincs itthon a nagyságos assszony!

Ezzel gyorsan becsapta Kőszály ur orra előtt az ajtót.

A szobalány miután belülről jól be is zárta az ajtót, már rég eltünt az előszobából, de Kőszály Tibor ur még mindig ott állt a bezárt ajtó előtt, akár a sóbálvány.

Végre hiuságában és önérzetében vérig sebezve, lehorgasztott fővel, mint megvert kutya, elkullogott. És méltó haragjába soha, de soha többet rá sem nézett özvegy Bokorkánéra, még csak nem is köszönt neki, ha találkozott vele.

Pedig kár, mert ha köszönt volna neki, akkor egyszer talán Bokorkáné is leküzdötte volna magában Kőszály Tibor ur iránt ama

Apponyi Albert gróf nagy sulyt helyez a vidéki színészet művészi szinvonalának emelésére, ezt dokumentálja legutóbbi rendelete, melyet gróf Festetics Andorhoz, a vidéki színészet országos felügyelojéhez intézett. Ezen rendeletben részletesen foglalkozik a szinművészettel, belátja, hogy a vidéki színészetet igenis kell segélyezni, mert fontos közművelődési hivatást tölt be. Kiemeli azonban, hogy a szinházak ne annyira az anyagiakat tekintsék, ne mindig a pénztár lebegjen szemeik előtt, hogy mily darabokkal telik az meg, hanem magasabb irodalmi és művészeti szinvonat elérésére törekedjenek. Ne legyenek [illegible] vidéki direktorok, ne hajhásszák a kasszadarabokat, nevezetesen a fővárosi slágereket, melyek erkölcstelenek, izléstelenek, fércelmények és semmi oktató nemesitő hatással nincsenek.

A közönség izlését klasszikus, valóban irodalmi becsü és moralis szempontból kifogástalan, modern szinművek előadásával lehet fejleszteni.

A rendelet kiemeli, hogy a kultuszminiszter a jövőben figyelemmel fogja kisérni az egyes szinigazgatók működését, művészi munkálkodását és segélyezésre, valamint erkölcsi támogatásra csak azok számithatnak, kikben komoly törekvést lát.

Tudjuk mi jól, hogy a vidéki színészet culturális misszió van hivatva teljesiteni, de ez függ az igazgatóktól elsősorban, kik a közönségnek ha nem is feltétlen jót, de legalább élvezhetőt akarnak nyujtani. Ily intentiótól vezéreltetve meg lesz az erkölcsi és anyagi támogatás.

Láttuk a Gül Babát, ugy tettünk, mint az angol turista a Baedeckerrel, ő képolnáról olvassott, annak ott kell lenni, a szinlapról tudtuk, hogy Gül Baba.

Előadták Édes Leanykát, ezt oly édesen játszották, hogy az egész közönség majdnem édes álomba merült. A tagok közül egy-kettőből kicsillámlott egy kis tehetség, de ugy látszik, nincs aki fejlessze.

Szép játékról, alakitásról, összjátékról nem is lehet szó. A szerepeket is kevesen tudják, esetleg mókázásról beszélhetünk. A primadonna, Antal Erzsi, elég ügyesen mozog a szinpadon, elég otthonosan érzi magát, van benne temperamentum, schick, van egy kis hangja is, de roppant fáradtnak látszik, a darab elején néha üde, az előadás vége felé már fátyolozott. A legtöbb énekes nincs disponálva, néha rekedt.

Jánosházáért versenyezni szoktak a directorok, itt van műpártoló közönség, ha [illegible] a [illegible] bucsuzásra került a sor, biztosan megtelt. Lehet, hogy a társulat nem akar jobbat, szebbet producálni, [illegible] ilyen helyre ilyen kell, külömb, helyre külömb kell.« Ez ellen vétoval élünk, felemeljük tiltakozó szavunk, a szinészek a közönség kedvéért játszanak, a közönség ad nekik megélhetést. Joggal elvárhatjuk, hogy a tehetségükhöz képest nyujtsanak valami élvezhetőt, amely director csak azt nézi, hogy a kassza tele van-e vagy üres-e, az nem ér demel meg semminemű pártfogást.

A szinlapon két nap egymás után Rubinstos nyomdász: Édes leánykát igy szedette: Das süsses Mädel das süsse helyett. Hogy a jánosházai nyomdásznak ily hiba nem tünik fel azon nem csodálkozhatunk, de egy direktor kiirhatja helyesen.

Dr.

Heti krónika.

Március tizenöt. Ez évben lesz hatvan éve, hogy sokat sanyargatott, elnyomott hazánkon átlengett a szabadság szellője, hogy a tespedő nép felébredve álmából megunva a rabszolga jármot lerázta rabbilincseit; hogy a szabadság, egyenlőség, testvériség eszméi testet öltöttek; hogy szabad lett a gondolat, szabad a sajtó; hogy a lánglelkü Petőfi elharsogta: »Rabok tovább nem leszünk«. Széles ez országban ünnepre gyülnek e napon, hogy emlékezzenek a régiekről, hogy ünnepeljék a hősöket, hogy imát rebegjenek az elesettekért. Nekünk jánosháziaknak sem szabad hátra maradnunk. Nekünk is együtt kell lelkesednünk, ünnepelnünk e napon az egész ország népével, eggyé kell olvadnunk e napon mindnyájunknak a hazaszeretetben. Amint halljuk, már megindult a mozgalom, hogy Jánosháza közönsége együtt, egy szivvel, egy lélekkel ünnepeljen e napon. Remélhetőleg a körök, egyesületek, testületek mind képviseltetik magukat az ünnepélyen és nem fognak e hazafias mozgalomtól távol maradni.

Tűzoltó bál. Folyó hó 22-én tartotta a helybeli tűzoltóság a téli táncmulatságát. Már kora esti órákban vigan szólt a muzsika s ha nép nem is volt annyi, mint az előbbi években, de jókedv az volt háromszor annyi mint máskor. Megmutatták a tűzoltók, hogy ha nehéz, sőt emberfeletti munkát tudnak végezni a házak égő tűzénél, akkor emberfeletti munkát tudnak végezni a mulatság lobogó hevében is. Kitartásukat mi sem jellemzi jobban, mint a világos, reggeli órákban még mindig szóló muzsika hangja.

Egy ős állat foga. Keszthelyről jelentik: A zalamegyei Nemesboldogasszonyfán Kovács Lajos telkén Kelemen Kálmán és Rezes Kálmán kutat ástak. Mikor már lenn voltak a tizennegyedik ölnél, a kapa kemény tárgyba ütközött le. Ezt gondosan körülásták s kiemelték. Látták, hogy az egy óriási fog. A nevezettek is hallották a Balatoni Muzeum intelmét, hogy a földben talált csontokat meg kell becsülni. Ezért átadták Kovács Jánosnak, aki a mintegy negyed méter hosszu óriási fogat s Balatoni Muzeumba behozta. Nemsokára itt járt dr. Lóczy Lajos egyetemi tanár, aki első pillanatra is a fogat rendkivül becsesnek találta. Felvitte Budapestre, a hol megállapitották, hogy az egy nagyon ritka állattól származik. Lóczy Lajos a fogat leirja a Balaton monographiájában. Azfog visszavezeti képzeletünket abba az időbe, mikor a föld alatt 11 ölnyire éltek az állatok. Mennyi időnek kellett elmenni, míg arra az állatra 11 ölnyi vastagságban rá rakódott a föld?

A Kath. Legényegyesület táncestélye. Azt beszélik itt is, ott is, hogy sok a lány. A bálozók mégis arról panaszkodnak, hogy kevés a lány. Könnyü azt kitalálni, hogy miért kevés. Mert sok lány közül a legtöbb csak egy mulatságba megy el, a fiatalember pedig a legtöbbe. Sok lévén a bál, nagyon elosztják a sok lány és lesz belőle »kevés a lány.« Igy járt a kath. Legény Egyesület is. A 23-án tartott mulatsága elé a legszebb reményekkel nézett mindenki és mikor eljött az est, felfelhangzott, — mint elfojtott sóhaj — itt is, ott is: »Kevés a lány.« Ha kevesen is voltak, de jól mulattak. Mindig sajnálhatják azok akik el nem jöttek, mert olyan jó kedv, annyi tánc már régen nem volt sehol mint itt. Nem is lett előbb vége mint világos reggel. Ha az anyagi haszon kisebb is, de az erkölcsi siker jóval nagyobb volt az előbbi évek mértékénél. A fiatalság már két héttel előtte megkezdte a munkát és serényen készült a hangversenyre. És nem hiába. Remekül sikerült minden. A hat pont közül nem is tudjuk, hogy melyiket dicsérjük, hisz mindegyik olyan szép, olyan jó volt. A buzgó rendezőségé az érdem a babér. — Mindazoknak, akik felülfizetésükkel, vagy bármiképpen hozzájárultak a táncestély akár anyagi, akár erkölcsi sikeréhez, ezuton mond hálás köszönetet a rendezőség. A felülfizetők névsorát jövő számunkban hozzuk.

Magánsértés. Gunderlak Vilmos helybeli kovács-segéd a folyó hó 23-án éjjel 11 órakor ittas állapotban betért Baráth János helybeli asztalos-mester lakására s mikor őt Baráth kiutasitotta, akkor ő Baráthot egyszer arcul csapta. E tettéért a csendőrség őt feljelentette az illetékes hatóságnál.

Működő előadás Hosszuperesztegen. A folyó hó 22-én működő előadással egybekötött táncvigalmat rendezett a hosszuperesztegi kath. olvasókör ifjusága. A siker minden várakozást felülmult ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben. Ott volt a környék egész inteligencjája és gyönyörködött a remek előadásban. A szereplők önmagukat multák felül a játékban, utána pedig a példás és vig, de nem duhaj mulatságban. Mennyire megváltoztak az idők. Még régen nem szólhatott a muzsika anélkül, hogy vér ne folyt volna, addig ma már még egy hangos szó sem hallik, amelyik megzavarná a rendet. És mindez kiknek a lassu, de gondos munkája. A néptanitóknak. A peresztegi tanitók is büszkék lehetnek munkájukra, mert a kitünő munka — a szindarab, a gyönyörü, rendes és csendes mulatság — igazi mesterek-re vall. A népmüveltség terjesztőire, ápolóira, a népet tanitó, nemesitő mester-ekre. Csak előre a megkezdet uton. Hisz *ez a néptanitó feladata.*

---

nevezetes látogatás óta erzett vad gyülöletét, s nem valószinütlen, hogy egy gyöngébb pillanatában mégis csak megkérdezte volna a kiutasitott udvarlótól:

— Mondja csak Kőszály, micsoda arcátlan tréfa volt az magától, hogy — akkor a feleségével meg a gyermekeivel akart betolakodni a lakásomra? Miféle eljárás volt ez magától?

És ebből a haragos kérdésből szegény Kőszály Tibor egy csapásra megértette volna a szörnyü valót, hogy tudniillik ama látogatáskor minő névjegyet küldött be a szobalánynyal a szép özvegynek. Tudniillik olyan névjegyet, amelyet egy, az egész családjával tett multkori látogatása előtt dugott volt a tárcájába arra az esetre, ha az illető familia, amelyikhez mentek, és amelyiket otthon is találtak, netalán nem volna odahaza, és amelyik névjegyre éppen a családi látogatás kidomboritása végett a név után, hogy:

Dr. Kőszály Tibor

iróonnal még ezt irta volt oda:

»nejével és gyermekeivel.«

Ezzel a híres névjeggyel jelentette be magát Kőszály ur a várva-várt találka idején a szép özvegynél.

Ha minden tanitó ilyen nemes munkát végez, akkor — hisszük — nemsokára *boldog lesz a magyar.*

Bosszu. A folyó hó 27-én gyanutlanul ballagott hazafelé a jánosházi országuton Hajas Ferenc hosszuperesztegi lakos, amikor hirtelen szembetalálja magát egy régi haragosával, Birkás Jánossal. Ez még nem lett volna baj, de Birkásnak a botjával is érintkezésbe került, még pedig, a feje és pedig olyannyira, hogy 8 napig tart mig a botnak a nyomai némileg megenyhülnek. Birkást e kedveskedésért a kir. járásbiróság fogja vendégül hivni viszontszolgálat képen.

Szerkesztői üzenetek

D. Celldömölk. Kritikánkat hiába kifogásolják, az jogos volt. Tényleg nem voltak tisztában a *Cabaré*-val. A hazája Páris, onnét indult útnak. Kezdetben a művészek saját mulattatására rendeztek egy csarnokban művészi-estélyt (e szó cabaret olyan csapszék theaház-félit jelent mint Jäpánban, hol gésák szolgálják ki a közönséget.) A legnagyobb szerep a conferenciernek (bemondónak) jutott, ki a közönségnek jelentette a szereplőket, szellemeskedett a közönséggel a Vice-versa, ez volt a valódi cabaret. Ma már lesujtott azon a miveauról, ma csak reclamként használják itt is ott is.

S. J. Helyben. Vas akarattal a szorgalom nal kellő müveltséget szerezhet. Az oklevél nem teszi müveltté az embert, ismerünk mi eleget, ki oklevél mellett még durva is, lélig korlátolt is. Tanulni, olvasgatni kell sokat. Akiba Rabbi mondta: »semmi sincs uj a nap alatt,« és ezen tudós 40 éves korában még pásztor volt, ki sem irni sem olvasni nem tudott. Egy alkalommal hazahajtotta a nyájat, elvégezvén a dolgát, feltünt a lakóház előtt azon kődarab, melyet 20 év előtt tett oda, hogy a ház tetejéről lecsurgó viz ne jusson közvetlen a földre. A lecsurgó, lecsepegő vizcsepp 20 év után azon durva, kőben vájulatot csinált, Akiba gondolta, ha egy vizcsepp erre képes, ő vas szorgalommal megtanulhat mindent a tudós lehet Igy is lett. tehát az akarat boroztyánt arat.

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy Jánosházán a peresztegiek világlanak — mikor szinházba jönnek.

Azt beszélik, hogy Keléden is jaknak — urak.

Azt beszélik, hogy itt is igen sok a — szinész.

Azt beszélik, hogy egy asszonynak még a lehellete is — igazság.

Azt beszélik, hogy egy asszony szappant vett a boltban, — hogy mosakodjék.

Azt beszélik, hogy egy asszony nem szeret az utcán — ácsorogni.

Azt beszélik, hogy átt a schameszok gyermekei selyemben járnak.

Azt beszélik, hogy a »Haladás«-t elhagyta a »Maradás«, de a »butaság« még — hű maradt hozzá.

Azt beszélik, hogy Jánosházán most azért nincs sár, mert az utcák ki vannak kövezve.

Nagy mellékkereset

Magas jutalékot

fizetünk olyan egyéneknek és vidéki ügynököknek, kik részvényeknek részletfizetésre való eladásával kivának foglalkozni.

Általános Bank részv.-társ.

BUDAPEST, VII., KERESZTÉT-KÖRUT 39. sz.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben 22 csemege, 28 borfajban, háromféle fajtiszta alanyon I. oszt. 180 korona 1000 darabonként. II. oszt. kis szépséghibával 90 K 1000 darabonként.

Készlet 410000 oltvány.

250000 vadgyökeres, Portalis, Solonis, Rup. Monticola, Aramon, Rup, Gansin 1. és 2. szám.

Kérjen árjegyzéket!

„VÁLLALATI SZŐLŐTELEP"

Billéd, (Torontál-megye).

Gabona-árak.

— 1908 február 25-én —

Salsberger Rudolf ur jelentése szerint:

Buza	22·—	22·40	korona.
Rozs	18·—	18·80	»
Árpa	15·—	16·40	»
Bab	14·—	15·—	»
Tengeri	14·30	14·60	»

pr. 100 kgrm.

Igen csekély hozatal mellett, irányzat változatlan

Szőlőoltvány! Szőlővessző!!

A világhiű Delaware adja a legjobb bort; oltani, permetezni nem kell! Gyökeres 1000 drb. 100 kor. sima: 50 kor. Szőlőoltványok ezere: 140 kor. a legnemesebb fajokból. — Árjegyzék ingyen. — Rendelési cim:

SZIJGYÁRTÓ NAGY MIHÁLY

FELSŐSEGESD, (Somogym.)

Cimbalmot

ne vegyen, mig

Reményi Mihály

a m. kir. zene-akadémia házi hangszer készitőjétől árjegyzéket nem hozatott **BUDAPESTRŐL, Király-utca 50.** Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

Tévedés,

ha valaki azt mondja, hogy jobb kávét, vagy pedig olcsóbban tud kávét szállitani, mint

Pratelli Deisinger

Hamel cég

BUDAPESTEN

a királyi bérpalotában.

Pénzkölcsön!

20,000,000 korona, áll rendelkezésre 1600 koronán felüli törlesztéssel biró **köztisztviselőknek, katonatisztiknek és napidijasoknak** kötelezvényre. **Váltó nem kell!** Megkeresésnél közlendő: életkor, törzsliszteés és szolgálati idő.

Jelzálog kölcsön:

földekre és jó helyen fekvő értékes bérházakra 4%-os 10—60 évig terjedő törlesztésre. Jutalék utólagos. Válaszbélyeg.

Országos Hitel és kölcsönző vállalat

BUDAPEST, VI., Izabella-utca 67.

Telefon: 101—28.

10,000 db. készlet. **Szegfű és Rózsa.** 10,000 db készlet.

SKORKA JÁNOS rózsa- és szegfű-telep tulajdonos ajánl direkt külországokból beszerzett **értékes virágu Rom. szegfűket és nyokba nemesitett bokorrózsákat.** E nagy készlet miatt egy ideig 30 százalékot engedélyezek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve!

Több díjjal kitüntetett **nagy virágkötészetemben** mindenféle **csokrok, koszorúk** mélyen leszállitott árakon készittetnek. — **Tenyésztő** telepemről vágott **virágjuinat** és begyökeresedett cserepekben nyiló **rózsákat szegfűket, jácintokat** stb. a legolcsóbb napi árakon szállitom.

Sok nemes faju **szegfűmagvamról** szóló név-, ár-lappal készséggel szolgálok.

Skorka János

5 hold rózsa- és szegfű-telepe, B.-SZARVASON.

Nyomatott Dinkgreve N. könyvnyomdájában Celldömölk.